

ver krænkelse, eller at en krænkelse er umiddelbart forestående, og at der er risiko for, at bevismateriale undrages. Beslutningen kan ifølge lovens § 4 træffes uden at høre den anden part, hvis der er risiko for, at formålet med bevissikringen ellers forspildes.

Det er »utmåtningsmanden«, eventuelt bistået af politiet og/eller en sagkyndig, der skal stå for gennemførelsen af en beslutning om bevissikring, jf. lovens § 5. »Utmåtningsmanden« har – under hensyntagen til proportionalitetsprincippet – ret til at fotografere, kopiere, udtage prøver, lave billed- og lydoptagelser og til at iværksætte andre foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af beslutningen om bevissikring.

4.3. Norge

I Norge findes et retsinstitut kaldet »midlertidig forføyning«. Herefter kan den, som har krav på andet end penge, begære, at rekvisitus skal undlade, foretage eller tåle en handling, eller at der skal ske beslaglæggelse af rekvisiti ejendom.

Det er namsretten (fogedretten), der beslutter, hvorvidt anmodningen skal imødekommes. Dette kan ske, hvis rekvisenten har sandsynliggjort, 1) at han har det påberåbte krav, og 2) at rekvisiti adfærd nødvendigvis gør en midlertidig sikring af kravet, fordi forfølgelsen eller gennemførelsen af kravet ellers vil blive væsentligt vanskeliggjort, eller at det er nødvendigt at få en midlertidig ordning i et omtvistet retsforhold for at afværge en væsentlig skade eller ulempe eller for at hindre voldsomheder, som rekvisiti adfærd giver grund til at frygte. Der kan dog ikke træffes beslutning om midlertidig forføyning, hvis den skade eller ulempe, som rekvisitus herved påføres, står i åbenbart misforhold til rekvisitens interesse i forføyningens gennemførelse.

Som udgangspunkt indkaldes begge parter til mundtlig forhandling i forbindelse med rettens afgørelse om midlertidig forføyning. Retten kan dog træffe en sådan afgørelse uden mundtlig forhandling, dvs. uden at underrette parten, hvis der er fare forbundet med udsættelse, f.eks. fare for bevisunddragelse.

Der findes en særregel om midlertidig forføyning til sikring af immaterialrettigheder. Herefter kan det besluttes, at toldvæsenet skal tilbageholde varer, hvis indførelse heraf vil udgøre et indgreb i en immaterialrettighed.

Der synes ikke at være aktuelle overvejelser i Norge om at gennemføre en særlig lovgivning om bevissikring ved immaterialretskrænkelser.

4.4. England

I England findes særlige regler om såkaldte »Anton Piller Orders«. Herefter kan retten uden at underrette rekvisitus tillade civil ransagning med henblik på bevissikring, såfremt der er en meget stærk formodning for, at der foreligger en krænkelse, at denne krænkelse skader rekvisenten i betydelig grad, og at der vil ske unddragelse eller tilintetgørelse af bevismateriale, såfremt sagen behandles på almindelig vis, dvs. ved forudgående underretning og almindelig bevisførelse.

En Anton Piller Order påbyder rekvisitus at tillade, at der foretages undersøgelse hos denne med henblik på at sikre dokumenter og andet bevismateriale til brug for en senere retssag. Undersøgelsen foretages af rekvisitens advokat uden tilsyn af en uafhængig advokat. Der kan ikke ske undersøgelse uden rekvisiti samtykke, men rekvisitus risikerer straf, hvis samtykke nægtes. Almindeligvis indeholder en Anton Piller Order også et forbud mod at fortsætte den krænkende virksomhed, ligesom rekvisitus kan påbydes skriftligt at redegøre for, hvor eventuelt beslaglagt materiale kommer fra, og til hvem lignende materiale eventuelt allerede er distribueret.

Efter det oplyste, jf. betænkningen side 43, er anvendelsen af Anton Piller Orders begrænset på grund af de meget høje omkostninger for rekvisenten, der er forbundet hermed. Ofte har rekvisenten udgifter på mellem £ 10.000 og £ 50.000, dels pga. den omfattende dokumentation, der kræves for at udstede en »ordre«, dels fordi selve undersøgelsen kun kan ske under tilsyn af en uafhængig advokat.

4.5. Frankrig

I Frankrig findes et særligt retsinstitut, kaldet »saisie-contrefaçon«, som i relation til alle immaterialrettigheder giver de retlige myndigheder – assisteret af eksperter udpeget af rekvisenten – hjemmel til tvangsmæssigt og uden at underrette parten at sikre bevis gennem beslaglæggelse af krænkende produkter. I øvrigt varierer reglerne for de forskellige immaterialrettigheder.

De mest vidtgående bevissikringsmuligheder synes man at have inden for patentretten. Her kan retten – typisk ved anvendelse af rekvisitens egen patentagent – gennemtvunge undersøgelse af maskiner og processer med henblik på at fastslå patentkrænkelser. Der er endvidere hjemmel til undersøgelse af bogføringsmateriale og prislisters mv.

Inden for ophavsretten giver reglerne om saisie-contrefaçon, jf. immaterialretslovens artikel L.332-1 ff, tilsyneladende ikke hjemmel til undersøgelse af bogføringsmateriale og prislisters mv. Der findes deri-